వితంతువు

చలికాలం. ఈ వూళ్ళో అదేమోకాని చలిఎక్కువ. మంగమ్మ నా శాలువా కప్పుకుని నిద్రపోతుందనుకుంటా, మొగుణ్ణి వెచ్చగా కావిలించుకుని. నాకు ఇక్కడ చలి, నిద్రరాదు, కప్పుకోడానికా ఏమీలేదు. ఈ వెచ్చని పొయ్యిదగ్గర కూచుంటే కొంచం వొణుకు నయం. కాని నేలయింకా ఆరలేదు.... యెక్కడో ఇంకా చలిదేశాలు వుంటాయట; అక్కడెట్లా వుంటుందో?.... చిన్నప్పుడు నాన్న 'సిండరిల్లా' కథ చెప్పేవాడు. అట్లావుంది నాస్థితి ఇప్పుడు. ఐతే 'సిండరిల్లా' చిన్నపిల్ల.... నాన్న బతికివున్నప్పుడు ఎంతబావుండేది! కష్టమంటే తెలీదు. ఎవరన్నా దిగులుగా కనపడితే ఆశ్చర్యంగా వుండేది. నాన్న ఇప్పుడు నన్ను యీ అర్ధరాత్రి యీ పొయ్యిదగ్గర వొంటరిగా కూచోడం చూస్తే? యెంత యేడుస్తాడో? ఎన్నడన్నా నేనిట్లా అనాథనై పోతానని అనుకునివుంటాడా? వొళ్లో నన్ను కూచోబెట్టుకుని నాతలదువ్వుతో, చంపలు తాకుతో "మా అమ్మ అంత అందమయిందిలేదు. మాఅమ్మని కింద కాలుపెట్టనీని మొగుణ్ణి తీసుకొస్తా" అనేవాడు. అప్పుడు యీ వెంకట్రావుగారూ, వాళ్ళూ, నన్ను వొళ్ళల్లో కూచో పెట్టుకుని, మిఠాయి పొట్లాలిచ్చి నా నోట్లోంచి చిన్న పాట వొస్తే చాలు; ఆహా ఆహా అని ఒకటే ఆనందించే వాళ్ళు. పదేళ్ళు కాలేదు ఇంకా. మొన్న అన్నయ్యతో

మాట్లాడుతో ఆయనే —ఆ వెంకట్రావుగారే మొహంతిప్పే శాడు నన్నుచూసి.

అదుగో—పిల్లలేచి ఏడుస్తోంది. మేంగమ్మ లేవలేదేం? నేనైతే అట్లా ఏడవనిస్తానా! పొద్దస్తమానం ముద్దాడు తుంది పిల్లని. ప్రేమ లేకపోలేదు.... అదుగో లేచింది మంగమ్మ.... పిల్లని కొట్టింది.... మేడుస్తోంది పిల్ల. పిల్లల్ని కొట్టడానికి వీళ్ళకి చేతులెట్లా వచ్చాయో? సాయం త్రమేగా అట్లా ముద్దెట్టుకుంది! ఆ నోటితోనేనా ఆ తిట్లన్నీ .... నాకే బిడ్డవుంటేనా తెల్లార్లు నాచేతుల్లో మెత్తుకుని వూయిస్తో, ఒక్క నిమిషం రెప్పవాల్చక జోలపాడతా. ఇట్లా చేతుల్లో నున్నని, మెత్తని, వెచ్చని అబ్బాయిని పట్టుకుని రొమ్ము నోట్లోపెట్టి అదుముకుంటే.... ఎంత బావుంటుంది! అందులో నా రొమ్ములు ఇంత గుండ్రంగా చిన్నగా నున్నగా, వుంటాయి. అబ్బాయి చిన్నలేత గులాబీచేతులు యెంతబావుంటాయో!.... ఇప్పుడీ మనో వేదనతో నిద్ర రావడంలేదుగాని, అప్పుడా పరమానం దంలో రాదు.... అదుగో పోలీసువాళ్ళుగావును ఆ ఈలలు, ఈవీధికే వొస్తున్నారు. వీళ్ళేట కన్నాలు వేయించేది. ఎందుకో ఊరికే అట్లా వూత్తారు? దొంగాలు భయపడ్డాని కేమో.... ....

మంగమ్మకి పిల్లవుంది. కొట్టే మంగమ్మకి,చీదరించుకునే మంగమ్మకి. ఆ పిల్ల మేడుస్తూనేవుంది. మేం? పిల్లకి పాలి వ్వాలని వుండదూ? ఆ చిన్న తడుముకునే నోటికి? పిల్లి గావును! ఊష్ పో.... నాకు పిల్లలుండకూడదూ? ఆయన

బతికి వుంటేనా, నాకీపాటికి ముగ్గురు నలుగురు పిల్లలుండే వాళ్ళే. నేను గొడ్రాల్నయ్యేదాన్నికాదు. బిడ్డలసంగతి తలుచుకుంటేనే నా కడుపులో ఇట్లా కలియబెట్టినట్లుండే ! నాకు పిల్లలుండక పొయ్యేవాళ్ళా ! చీదరించుకునే ఇట్లాంటి వాళ్ళకే వుండగా లేంది ? మొన్నవాడు జుట్టుపీకితే, ఎందుకు పుట్టావురా వెధవా అంది మంగమ్మ. ఇంకోసారి "చచ్చావన్నాకాదు: పీడ వదిలిపోను" అంది. నా జుట్టు అట్లాంటి చిన్నచేతులతో ప్రతివెంటికా నెత్తురు కారేటట్టు పీకించుకుంటాను.

ఆ మంగలాడు గొరగడంకంటె నయంకాదూ ?.... నా వెంట్రుకలు తీసేస్తారుట. తీసెయ్యనీ. చీదర వొదులు తుంది. వుండి యెవరికని ? గొరిగేటప్పుడు మంటపుడుతుంది గావును, మరి మొగాళ్ళు ఏడవరే ? మంటవుండదు. కాని గొరగడం తలుచుకుంటే ఇప్పుడే భయం పుడుతోంది. భయమే కాదు.... గొరిగేప్పుడు మంగలాడు మెడమీద చెయ్యేస్తాడు గావును ! మొన్న అన్నయ్యమీద చెయ్యి వేశాడు. వొళ్ళు ఝల్లుమనదూ ? పెళ్ళిలో తాళికట్టే ప్పుడు ఆయన చిటికెనవేలు తగిలేప్పటికే వొళ్ళు పులకరించింది. మీద చన్నీళ్ళు పోసుకున్నట్టు.... మొన్న లక్ష్మీకాంతం తాళపుచెవులిస్తో అజాగ్రత్తగా అతనివేళ్ళు నా చేతికి తాకనిచ్చేటప్పటికి అన్నయ్య కళ్ళెర్రజేశాడు. అదివరకు నేనేమీ అనుకోలేదుకాని, అన్నయ్యపడే అనుమానాన్ని చూసి, నాకు లక్ష్మీకాంతమంటే సరదాపుట్టింది. .... నన్ను తనయింటో పెట్టుకుని కాలాగ్నిమల్లే చూస్తా

డనుకుంటా అన్నయ్యా. లక్ష్మీకాంతాన్ని చూసి కళ్ళెర్ర జేశాడు. కాని మంగలాడు నా మెడమీద చెయ్యేస్తే యేమంటాడో అన్నయ్యా?

ఈ పిల్లి బాగా మరిగింది పాలు త్రాగడం. ఈవాళ పాలు అందడంలేదు. గోలపడుతోంది. ఆకలి, దానికి. పాపం నాకుమల్లేనే నిద్రపట్టదు. పోనీ మెలికల్ని పట్ట రాదూ?....నా శాలువ కప్పుకొని మొగుడిపక్కన మంగమ్మ నిద్రపోతున్నట్టుంది మళ్ళీ. తెల్లార్లూ, ఆగదిలో ఏంచేస్తారో తలుపులు మూసుకుని? ఆయనే బతికివుంటే నేనేం చేస్తోవుండేదాన్ని? నన్నిట్లా పాయిదగ్గర కూచో నిచ్చేవాడా! చిన్నవాడే! ఎట్లా ఆరోగం వచ్చిందోకాని! కార్యమయినా అయితే బావుండేది. అంతా తెలిసేది. ఏంచేస్తారో, తెలుసు. కాని ఎట్లా చేస్తారో. అప్పుడు వాళ్ళు ఎట్లా వుంటుందో తెలియాలని వుంది. కొందరు ఏడుస్తారు. ఎవర్నన్నా అడగాలని వుంటుంది. సిగ్గు, భయం, చెప్పరనుకుంటా. వాళ్ళకీ సిగ్గే. అప్పుడు సిగ్గు వుండదేమో! మాట్లాడంమాత్రం సిగ్గు. నీకెందుకంటారు! ఒకవేళ ఒక బిడ్డకూడా వుండేదేమో? ఆయనకళ్ళు బావుండేవి. ఆ కళ్ళే వొచ్చేవి అబ్బాయికి. నాచిన్న ఎర్రనినోరు వొచ్చేది. ఎంతబావుండేవాడని! అప్పుడు యీవొదిన్ని యేమైనా లెక్కచేసేదాన్నా! మా నాన్న యిచ్చిన శాలువ లాక్కొని మంగమ్మకియ్య నిచ్చేదాన్నా! అబ్బాయికి కావాలనేదాన్ని. ఇప్పుడు తెల్లారకట్టే లేచి మంగమ్మ కొడుక్కి వేణ్ణీళ్ళు కాచాలంటే

ఎంతో కష్టంగా వుంటుంది. అప్పుడు నాబాబుకోసంమెన్ని నీళ్ళనాన్న సంతోషంతో కాచేదాన్నికదూ! ఇప్పుడైనా పుట్టకూడదూ! మొగాడు లేకుండా కనేపద్ధతిలేదూ? చెట్లకి కాయలు కాయటంలా? పోనీ ఒకబ్బాయి మెక్కడనైనా దొరికితే బావుండును! అట్లాకాదు. నాలోంచే రావాలి. నా అబ్బాయికోసం.... అల్లాం కాకపోతే మంగమ్మ కొడుకు మీద నాకు ప్రేమఉండకూడదూ? .... నిద్ర వొస్తోంది కొంచెంగా. పడుకుంటే రాదు మళ్ళీ చలి.

నా ఖర్మంట! ఏదో పాపంచేశాను. పూర్వజన్మం లోఎవరి పిల్లల్నొ చంపా ననుకుంటా.వొచ్చేజన్మంలోనైన పిల్లలుంటారేమో! వొచ్చేజన్మంలో పిల్లలుండడానికి ఇప్పుడేం చెయ్యాలో? శాస్త్రిల్లగారిని అడగనా! వొదినకి తెలిస్తే యింకేమన్నా వుందా? పిళ్లలుండాలనుకోటం తప్పా? పోనీ వొచ్చేజన్మంలో వుండాలను కోవడమూ తప్పే! ఆ ముసిలి ముతైద యాభై ఏళ్లది. వున్నకొడుకుని అవుపత్యం చేయించి చేతులారా చంపుకుంది. ఆమె వొచ్చి పిల్లలులేరని ఏడిస్తే అందరూ వోదారుస్తారు. పద్ధెనిమిది ఏళ్ళు లేవు: నేను పాలిచ్చుకోడానికి, ముద్దుచెయ్యడానికి, ఆడుకోడానికి, పిల్ల కావాలంటే ఎందుకు తిట్టడం? సిగ్గుమాలిన ముండ, దీన్నింటో వుంచకూడ దంటీ వొదిన.బయటికనకూడదు. ఇట్లారాతు లాలోచించాలి.... .... మళ్ళీ గస్తీ యీలలు. ఈ పోలీస్‌వాళ్ళేట దొంగతనాలు చేయించేద.... ....ఒక్కపిల్ల వుంటేచాలు. ఆడపిల్ల ఐనాసరే. వొద్దు వొద్దు ఆడపిల్ల వొద్దు. నాకు వెధవ ముండే పుడు

తుంది. నాకు మల్లే యిట్లా యాడవాలి........నాకు నిద్ర వొస్తోంది. కాని ఈ చలిలో యెట్లా నిద్రపడుతుంది ! శాలువుంటే బావుండును. హాయిగా మంగమ్మ కప్పుకొని నిద్రపోతోంది. నేనుమాత్ర మిట్లా ఎందుకని బాధ పడాలో ?....మరి చేసుకున్న కర్మ ప్రకారం ఇందరు ఆడ వాళ్ళు బిడ్డలులేకుండా ఇట్లాంటి విచారంతో చస్తోవుంటే, మొగవాళ్ళకొక్కరికీ ఇట్లాంటి కర్మం పట్టదేం ? పెళ్ళాం పోతే పెళ్ళాం తయారవుతుంది. అందరూ పాపాలు చేసే వారేగా ! ఏదో మేముమాత్రం చేసే పాపం వొకటుండాలి. వెధవలయ్యే పాపం. మళ్ళీ ఇక పెళ్ళిగాని పాపం. మళ్ళీ తక్కిన వెధవలు చెయ్యరది. హిందూ విధవలే. మొన్న శాస్త్రిల్లుగా రంటున్నారు, ఈ వ్రతాలూ, పూజలూ, యాత్రలూ చెయ్యడంవల్ల స్వర్గం వొస్తుందట. మరి ఆస్వర్గంకోసం అందరూ వెధవముండలుకారాదూ ? ఎక్కడో వెధవముండలకి మళ్ళీ పెళ్ళి చేస్తున్నారట ! అప్పుడు మళ్ళీ జుట్టు పెంచుకుంటారా ! వెధవముండల్ని చేసుకునేవాళ్ళెవ రుంటారో !

కర్మమెట్లానైతేనేం, నాకు పిల్లలుకావాలి. ఒకవేళ వెధవనైనా బిడ్డనికనే రాత వుందేమో ? ఆ బిడ్డను యీ జన్మంలో కని పెంచే పుణ్యమో, పాపమో పూర్వ జన్మంలో చేశానేమో ? అప్పుడు మరి వీళ్ళందరూ యేమంటారు ? వొదిన చంపేస్తుంది. అన్నయ్య తరిమే స్తాడు. నాకర్మంప్రకారం అట్లా రాసివుంది. నేనేంచెయ్య నంటే, వొప్పుకుంటారా ? నాకు ఆ పెనిమిటికే వివాహం

కావాలనీ, ఆయన చావాలనీ, నేనిట్లా కావాలనీ, అన్నీ రాసి వున్నాయట. నేను పిల్లని కానాలని రాసివుండ కూడదూ ? వీళ్ళు చూసి వొచ్చారా ? ఇంక నామీద కోప మెందుకూ ? డబ్బుందని ఆ రోగిష్టి మొగిణ్ని కట్టడం నాకర్మం. బిడ్డనికంటే నన్ను వెళ్ళకొట్టడం వీళ్ళ కర్మం. ఇట్లా ఆడవాళ్ళందరూ యీడవడం యిదేం కర్మం. పోనీ జాలన్నా చూపించరు. యెవరన్నా వాళ్ళ పూర్వజన్మ దుష్కృతంకొద్దీ, గుడ్డివాళ్ళయితే, కుంటివాళ్ళయితే, జాలిపడతారు. నాకు ఆ దుష్కృతం... కాదు....సుకృతం కొద్దీ బిడ్డపుడితే జాలిచూపరు. అట్లా రాసివుండంది నాకు మాత్రం బిడ్డ పుడుతుందా యేం ? వెధవనై తేనే జాలి లేదే వీళ్ళకి....పోనీ బిడ్డమీదనన్నా జాలి వుండదు! మళ్ళీ జాలికలవాళ్ళే: నాకుమాత్రం చూపరు. యెందుకో !.... ఈ యెలికలు నన్ను కూడా కరవ్వగదా ! ఒకవేళ ఆ కిటికీలోంచి దొంగొస్తాడేమో ! .... మొన్న ఆవుపెయ్యి యెంతకష్టపడ్డది ! అదిచూసి వెంటనే ఎద్దును తెప్పించారు. యెందుకూ ? వీళ్ళకి పాలూ దూడలూ కావాలి కనక. మరి నాకు పిల్లలు కావాలి. కర్మం ప్రకారం మొగుడు పోయినాడు. కర్మాన్ని జయించి నేను ఆ సౌఖ్యం సంపాయిస్తానంటే వీళ్ళ కెందుకో కోపం !... వొదిన పుట్టింటి కెళ్ళినప్పుడు అన్నయ్య సుబ్రహ్మణ్యంగారితో. అంటు న్నాడు సిగ్గులేకుండా, భాగ్యలేకుండా, వంటరిగావుండడం కష్టమని ! నాకుకూడా అట్లానే వుందని పైకి అంటే ఆకాశం ముక్కలై కిందపడ్డట్టు చూస్తారు....చలి యెక్కువౌ

తోంది. పొయ్యికూడా చల్లబడ్డది. ...అందరూ అన్నం తింటారు. కొందరికి అన్నం తినకుండావుండేకర్మం కాలదు. అట్లా కాలినవాళ్లు, ఆ కర్మాన్ని జయించి అన్నం దొరికించుకొని తింటే, ఎవరూ ఏమీ అనరు. కాని కొందరికి ఇట్లాకర్మం కాలుతుంది. ఈ బాధ వోర్చుకోవలసిందేగాని, తీర్చుకోవలసిందికాదు .... మృగాలకి యిట్లాంటి కర్మం పట్టదు. .... అయ్యో! ఆవునో, కోడినో, ఐ ఎందుకు పుట్టలేదో నేను: మళ్ళీ మనుష్యజన్మ గొప్పది అంటారు. మనుష్యజన్మ గొప్పదేకాని వితంతుజన్మం కాదు. ఎవరూ ఒక్కరూ, హృదయం దగ్గిరిగా చేర్చుకోడానికి లేకపోయింతరవాత బతకడమెందుకు ? పిల్లలులేని వితంతుజన్మం యేమవసరమో ఈశ్వరుడికి! ఏమిటో బాధ, ఆశ, కల-నాలోపల. మొగవాడివల్ల తీరుతుందిగావును! ఏమిటో శూన్యం, లోపం.

2

అయిందానికి విచారంలేదు. కాని కొంచెం భయంగా మాత్రం వుంది. భర్తేవుంటే, యీ పాటికి సూడిదలూ, వుత్సవాలూ! ఇప్పుడు వెలి. అప్పుడు రహస్యంగా వొదిన చెవులో చెపితే, నవ్వి చంపమీాది కొట్టివుండేది. ఇప్పుడు చెవి కాలినట్టు అదిరి పడుతుంది. అప్పుడూ ఇప్పుడూ ఒకటేకదా! అసలు సృష్టి ఒకటేవిధంకద! ఇప్పుడు ఒకసారి జరిగింది. అప్పుడు ఎప్పుడూ అదే!.... లోపల కదులుతోంది. అప్పుడే తెలుసునుగావును, నేను

తన అమ్మనని. ఎప్పుడూ నన్ను లోపలలోపల తాకుతో వుంటుంది. ఆ పెద్దకళ్ళూ, చిన్నకాళ్లూ పెద్దవుతున్నాయి గావును ! నాకు మంగమ్మ కూతురంటి చీకిరి కళ్ళ పిల్ల పుడుతుందా ?.... ఎప్పుడూ ముక్కు కారుకుంటూ !.... మళ్ళీ మొగవాడి మొహం చూడను. వాడు నేను తనని వలిచే వొప్పుకున్నాననుకుని వుంటాడు. నా పుట్టబోయే బాబుకి వాడి పెద్దకళ్లు రావాలని సరేనన్నాను. నావంక యోధుడి వలె, జయించిన వాడివలె చూస్తాడు దరిద్రపెధవ ! ఎట్లా మండుకొస్తుంది ! వాడికిచ్చిన చనువుకి నాకు డోకు వస్తుంది. తన వెధవ అందంచూసి నిలవలేక, భ్రమిసి, నా వొంటిమందం అణుచుకోలేక భంగపడి, వాడికి ప్రాధేయ పడ్డాననుకున్నాడు. ఈసారి దగ్గిరికిరానీ మొహంమీద వుమ్మేస్తాను. కాని పాపం, నాకీబిడ్డ నిచ్చినవాడే, నాబిడ్డ తండ్రే అని మళ్ళీ యెందుకో చెప్పరాని ప్రేమ కలుగుతుంది. అది సహజమేమో ! కాని ఆరాత్రి వాడికి నేను లోకువ కావడం అదీ తలుచుకుని భరించలేను. అప్పుడు ముద్దుగా, గౌరవంగానే మాట్లాడాడు. కాని వాడికళ్ళలో ఎంతో చులకనయ్యే వుంటాను నేను. ఇట్లా నీచంగా ఏ మొగాడికో లోబడిగాని, వాడికి వొంటిని - పవిత్రమైన వొంటిని, వాడి మోటుచేతులకి వప్పచెప్పి, ఎట్లా వుపయోగించినా వూరుకుని....ఛీ ! ఛీ ! ఆ యెంగిలి ....పాడు....నలిగిపోయిగాని, కనడానికి, పుత్రభిక్షని పొందడానికి, పిల్లేకపోవడమేమిటో ! ఛీ ! ఛీ ! వెళ్ళిపోయేటప్పుడు వాడు, ఎంతలోకువగా మాట్లాడాడు ! ఈ మొగాళ్ళు

చూపే గౌరవం దొంగగౌరవమే ! బతిమాలడం వాళ్ళకే బావుంటుంది గనక బతిమాలతారు. ఆట ! కాని వాడి వూహ - నేను ప్రాధేయపడ్డాననేగా ! అంతా నటన ! ముందు 'నేనున్నానుగా ! నేను రక్షిస్తాగా !' అని అవసరమేమీ లేకండానే అని, నా బుజంమీద చెయ్యేసి, ఎవరో విరోధులున్నట్టు దిక్కరించి నుంచున్నాడయ్యో ! తరవాత పాదాలు చప్పుడౌతున్నాయనేటప్పటికి, ఆషర్టు చంకన పెట్టి గుమ్మంలో నక్కాడు. అంతా మాయ. అట్లా ఆడదాన్ని రక్షిస్తున్నట్టుగా నుంచుంటే, వాళ్ళ మనసుకి శాంతిగా వుంటుంది. నాధైర్యంలో ఇరవయ్యో వంతు లేదు. వాడు వెదుతో, 'భయం లేదులే' అంటాడుపైగా. చిరునవ్వుతో, వెకిలిగా "జాగర్త, ఆ వెంకటేశ్వర్లుకూడా కన్నేశాడు. వాడివేపు చూశావా, చంపేస్తా, వాణ్ణి నిన్నూ !"....ఒకరాత్రి, ఒక్క అరగంట వాడికి లోకువైనానని, నాపైన అంత అధికారమూ, స్వతంత్రమూ వొచ్చాయి వాడికి ! ఛీ పాడుజన్మ యీ ఆడజన్మ !.... నిజంగా ఇంక నాకు బిడ్డపుట్టి తీరుతుందికదూ ! ఆ చిన్న గులాబి గుప్పెట్లో పట్టుకుని, చిన్న చిన్న కళ్ళు మూసుకుని, పగడంవంటి నోటితో, పాలకి తడుముకొంటూ, య్యా, య్యా, అంటూ....అమ్మోమ్మ్ !

వీళ్ళకెప్పుడో ఒకప్పుడు తెలుస్తుంది. ఎన్నాళ్లు దాచగలను ఇట్లా ? పోయిననెలకూడా, బయటకూచోని, నాటకమాడాను... వొదిన కొడుతుంది. ఏమైనాసరే బయట తెలియకూడదంటాడు అన్నయ్య. వొదిన వెళ్ళకొట్ట

మంటుంది. అన్నయ్య వొద్దంటాడు. కాని కేకలు వేసే వొదినే నయం. ఆ రహస్యంగా వుంచమనడం నాకోసమా? కులం వెలిపడి నా అనేవాళ్ళులేక, నామొహంమీద వుమ్మి వేయించుకొంటూ, వొంటరినై, భ్రష్టురాలనయ్యే నాసంగతీ అఖ్ఖర్లేదు; ఏపాపం ఎరక్క నిర్భాగ్యురాలికి, నాకుపుట్టి దిక్కుమాలిన, నాపిల్లలసంగతీ ఆలోచించడు: ఇరుగు పొరుగునా కచేరీలోనూ తన చెల్లెలిట్లా చేసిందంటే, తన పరువు పోయిందనే దిగులొక్కటే అతనికి....మళ్ళీ చిన్న ప్పుడు అన్నయ్య బళ్ళోంచి వస్తాడని, నా కాఫీకూడా అతని గ్లాసులోనే పోసి, అంతా అతనికే వేడిచేసి ఇచ్చేదాన్ని. లష్టరుచిమ్మి, తనబంతితో అన్నయ్య బద్దలుకొడితే, నేనని ఆ నేరం నామీద పెట్టుకుని, దెబ్బలన్నీ నేను తిన్నాను. ఆవాళ రాత్రి నాబుజాలమీద చేతులేసి, "చెల్లీ, ఎప్పుడూ మరిచిపోను. ఇంకెప్పుడూ నిన్ను కొట్ట"నన్నాడు. ఆవేళ నాకెంత సంతోషం వచ్చిందని! ఇప్పుడు అన్నయ్య దయగా ఒకమాట మాట్లాడడు....

నాకు చచ్చిపోయిన తరవాత నరకం అటకూడాను. నా శరీరాన్ని ఇంత అందంగాచేసి, రగిలే యీ కోర్కెని హృదయంలో సహజంగా పుట్టించి, నాకు పెళ్ళిచ్చిన మొగుణ్ణి చంపి, పైగా నన్ను నరకానికి పంపుతాడా దేవుడు! మంగమ్మకి కొడుకు పుట్టినందుకు స్వర్గమా! పిల్లల్ని కొట్టే మంగమ్మకి! లేకలేక కష్టపడి యీ బిడ్డను తెచ్చుకొని కన్నందుకు నరకమా! ఆ దేవుణ్ణి అడగనూ!

నాటకానికన్నా వెళ్ళనీకండా ప్రతిరాత్రీ అన్నయ్యని తనకి కట్టేసుకునే వదినకుండదూ, నరకం! అంతా అబద్ధం. దేవుడికిలేదు నామీద కోపం. నన్ను భయపెట్టడానికి అన్నారు. అప్పుడే మా చిన్ననాన్న బొజ్జలోకి పాలు ఏర్పడుతున్నాయి. దేవుడికే కోపంవుంటే అబ్బాయి పుడతాడని ముందేయోచించి ఆ బంగారు బొజ్జలోకి బువ్వ తయారుచేస్తాడా! అంతా అబద్ధం. వీళ్ళకి తెలియకపోతే దేవుడికి తెలీదూ నాబాధా, నా స్వభావమూ, ఆలోచనా!.... నేనే కావలసినవారు, నన్నే ప్రేమించేవారు, నన్ను బతిమాలి గోముచేసి "యెంతకోపం నామీద" అని గడ్డంపట్టి తమవేపు తిప్పుకునేవారు వుండాలని ఎంతో మనసు లాగుతుంది. ఏ మొగాడు ఏ ఆడదాన్ని ప్రేమగా చూచినా, ఆపాదమస్తకం మండిపోతుంది! నన్నో! నన్నో! నాకో! నాకో! అని ప్రతినరం అరుస్తుంది. నామీద ప్రేమలేనివాళ్ళకి, జన్మమంతా రెక్కలకష్టం పోసి ముసలిదాన్నైన చస్తే ఎవరు సంతోషించను? 'అంత కంటే నన్ను ఒక్కరాత్రికైనా సరే కావాలనేవాడికి నాదేహమిచ్చుకుంటే పాపమా! సోమరిమల్లే పగలు తొమ్మిదింటిదాకా పట్టెమంచంమీద దొర్లేవాడినకి కాఫీ కాచడం పుణ్యమని ఏశాస్త్రాల్లో వ్రాసివుందో! ఇల్లాంటి కోరికలు, ఇంతమంది వితంతువులు వున్నారే, వాళ్ళందరికీ వుంటాయా? వాళ్ళెవరూ నాకుమల్లే గోలపెట్టినట్లు కనపడరే? వాళ్ళు మంచి వాళ్ళేమో! నాకొక్కదానికే నేమో యీ దుర్బుద్ధి! కాదు, నేనూ పైకి ఏమెగరనట్లే

కనపడతా ననుకుంటా. బైటికందరూ అంతే! లోపల...
ఎవరినన్నా రహస్యంగా అడగనా? అడిగితే, ఛీ ఛీ, పొమ్మంటారు! నే ననసూ? అట్లానే తమాషా. నేను మాత్రం అందరంత మంచిదాన్ని కానాయేమిటి? రోజూ జపం చేస్తాను. వాళ్ళ బుల్లెమ్మమల్లే తాంబూలాలు వేస్తానా? పరుపులమీద పడుకుంటానా? బ్రాహ్మడికి ప్రతినెలా పెట్టుకుంటున్నాను. మొన్న స్వాములవారి తీర్థం పుచ్చుకున్నాను. నాకుమాత్రం భర్తే వుంటే నేను మంచి దాన్నికాదూ? అప్పుడు యీపని వొద్దనడం, పిల్లల్ని కనకపోవడం, తప్పు, అపరాధం. పన్నెండేళ్లు నిండకముందే మొదలుపెట్టి అరవైయ్యేయేటిదాకా, ఒక రోజూ వ్యవధి లేకుండా కాపరాలుచేసే యీ ముత్తైదులని చూస్తే యెవరికీ విపరీతంగా కనపడదేం? భర్తపోగానే కోర్కెకూడా చస్తుందా వాడితోకూడా? వాడిచితిమీద కాలుతుందా? ....ఎవరినన్నా కన్నెత్తి చూస్తే చాలు; ఇల్లంతా తల్లకిందులుచేసి రాగాలుపెట్టి, పరాయి ఆడదాన్ని గడప తొక్కకుండాచేసి, తమ మొగాళ్ళని తమ వుపయోగార్థమే దాచుకుంటారే! ఎన్నడూ మొగాణ్ణె యెరగని దానికి నాకుమాత్రం అట్లా వుండదూ?

నా సంగతి తెలిస్తే వీళ్లూరుకోరు. కాని నన్నింటోంచి బైటికి పోనీరు. నాబిడ్డని యెవరికో యిప్పించి మళ్ళీ నన్ను చాకిరీకి తెచ్చుకుంటారు. నే నెక్కడన్నా నాబాబుతో సుఖంగా బతుకుతున్నా వీళ్లు వోర్చుకోరు. తమదైన హక్కును తమకే భుక్తమైన సొంత సౌఖ్యాని,

నేను దొంగిలించినట్టు ఏడుస్తారు. సూర్యనారాయణ చెల్లెలని నలుగురూ నన్ను నాబిడ్డతోసహా చూపిస్తోవుంటే, అన్నయ్య సహించగలడా ?

కాని, నే నొప్పుకోను. నా బాబుని నా చిట్టి బంగారాన్ని ఎవరికీ ఇవ్వను. నాకుతప్ప వాడిమీద మెవరికీ వుంటుంది దయ ? మామయ్యలూ, అత్తయ్యలూ, తాతయ్యలూ .... వీళ్ళకే వుండదే కనికరం ! పరాయివాళ్ళకి వుంటుందా ? నే నివ్వనీను. నేనే పెంచుకుంటా. నన్ను వీళ్ళేంచేసినాసరే, గోలచేస్తా, యేడుస్తా, వెళ్ళిపోతా. కాని, నా బాబుని, లేకలేక నా చేతుల్లోకి వొచ్చిన నా భాగ్యాన్ని, పారేసుకోను. నా ముద్దులమూట చిరునవ్వొక్కటి చూడకండా వుంటానా ? నేను స్వంతంగా పాలిచ్చుకుంటా. నాబాబు నన్ను గుర్తుపడితే ఇన్నికష్టాలు, వెలీ, తిట్లూ, అన్నీ తనకోసమే - అని తెలుసుకుంటే, నన్నూ, నా మొహాన్ని, గుర్తుపట్టి, చేతులుజాచి, నావేపు 'అమ్మా' అంటే, పకపకరత్నాలు నవ్వితే, నామీదే అంత ప్రేమా చూపితేనాకి....ంకేం కావాలి ?....వీళ్ళకి నా బిడ్డమీదకూడా కోపం ఎందుకొస్తుందో ? నేనంటే పోనీ అపరాధం చేశాననుకోవచ్చు. నోరెరగని ఆ పసిగుడ్డేంచేసింది ! ఒకవేళ నన్ను వాళ్ళల్లో వుణ్ణిచ్చినా వుంటానా ! వాడిముందు నన్ను లోకువగా చూస్తే నేను భరించగలనా ? వాణ్ణి తిట్టి, వాడిచేత చాకిరీ చేయించుకుంటే ....ఎక్కడికన్నా వెళ్ళిపోతా....మెక్కడికో. నాన్నఅంటే యేమననూ ? చచ్చిపోయి నాడంటా. కాదు.........'నేనే నీనాన్న' అంటా.